

Aarhus – Paris 2016, Team Aarhus

Fredag den 15 juli 2016, startede JuicOrganic Tour de Taxa Team Aarhus, på turen fra Aarhus til Paris. En tur, der inden vi var fremme, gik gennem både Tyskland, Holland, Belgien og til slut gennem Frankrig det sidste stykke ind til byernes by, Paris

Tidlig morgen mødtes vi foran Aarhus Taxa på Sommervej, alt i alt 25 ryttere, 1 førerhund, 2 massører, to mekanikere og vigtigst, 2 madmødre med bilen fuld af forsyninger. Alt i alt 32 mand, med kursen sat mod syd, flot sendt afsted af familie og venner, akkompagneret af Den Jyske Pige гарде.

Den Jyske Pige гарде fører os ud.

Turen startede dag 1, gennem Aarhus, for lige at vise os lidt frem, og derefter ad den gamle hovedvej, rute 170, til Flensborg. Alt i alt 189 km, og ca. 1397 højdemeter. Lidt køligt i vejret, med temperaturer omkring 18 grader. Holdet bestod af to grupper, hver især på 12 ryttere, velfungerende og gode til at støtte og hjælpe hinanden.

Alle blev opfordret til at nyde de danske cykelstier, da andre mere erfarne med sikkerhed vidste, at de ville blive dårligere i de lande vi skulle igennem senere.

Turen til Flensborg, blev gennemført uden problemer, og vi ankom i god tid til vandrehjemmet.

Lørdag den 16. juli.

Dagen bød på en lille frisk tur, af flade veje, på i alt 183 km og 511 højdemeter. Det var en lille smule køligt, så for nogen var der stadig brug for både ærmer og ben i cykeldragterne. Noget der skulle blive absolut unødvendigt senere på turen.

I løbet af dagen krydsede vi både Nord Ost See Kanal (Kielerkanalen), og Elben. Vi sejlede over Elben sammen med holdene fra både Team København og Team Sydsjælland, hvor den kendte dansetrold Thomas Evers var med som rytter i 2015, og i år som mad-far. I øvrigt var hans mor med som rytter i 2016. Vel ankommet til Stade, var det tid for restitution, og med mulighed for byvandring om aftenen i den smukke by.

Færgen med tre hold, på vej over Elben

Søndag den 17. juli

Kom hviledagen i hu, gælder ikke rigtigt når man er på vej til Paris, så dagen skulle gennemføres med 171 km, 585 højdemeter og en dejlig temperatur på omkring 22 grader. Alt i alt en rigtig dejlig cykeldag, hvis ikke det var fordi vi startede på våde veje, så cyklerne måtte en tur i "vaskehallen" da vi nåede frem til vandrehjemmet i Garrel. Vi havde en enkelt færgetur, en dejlig nem dag, stadig på Tysklands flade veje, så om aftenen var der overskud, både til underholdning af Jette på guitar,

og flerstemmigt kor med varierende stemmelejer. Alle var ved godt mod, og efter nok én af de bedste menuer på hele turen, også tanket op med gode kulhydrater, og energi til næste dags strabadser. Ydermere blev der om aftenen disket op med 2. dessert, i form af hjemmelavet is, medsendt af en elsket ”cykelmor”.

Middagsbord for cyklister.

Mandag den 18. juli

På denne fjerde dag, forlod vi Garrel, med kurs mod Reken. En etape der bød på 181 km, godt 600 højdemeter, og en rimelig god varme omkring de 24 grader, først på dagen. I løbet af dagen tog varmen til, men endnu ikke i ekstrem grad, så alt i alt var det helt perfekt vejr.

En af de største udfordringer denne dag, var omkørsler. De er desværre lidt uforudsigelige, men førerhunden Mike klarede det i meget fin stil, sammen med Pernille, vores ene massør. En af omkørslerne bød på decideret off road kørsel, og flere savnede deres mountainbike med brede dæk.

Samtidig kom vi ind i de første bakker, endnu ikke så svære, men alligevel melder trætheden sig hos nogle af rytterne. Det betyder også mere arbejde til fysiogrupperne, Pernille og Jette, men de reparerede det meste, og lindrede det sidste, så alle var klar igen næste morgen, til trods for slidte ben, ømme skuldre og spændte nakker.

Vandrehjemmet i Reken, er ikke det bedste på turen, men til gengæld er det utroligt smukt placeret, med en formidabel udsigt, og ligger lige midt i den skønneste natur. I erkendelse af de, ikke så store kulinariske oplevelser, var der traditionen tro, grillaften med pølser, drikkevarer og andre lækkerier, i vandrehjemmets dejlige have.

En rigtig hyggelig aften, med ekstra god tid til det sociale og dansk hygge.

Fysioterapeut i marken.

Tirsdag den 19. juli.

Efter at have taget afsked med Reken, venter der en tur på 172 km, ca. 340 højdemeter og en ret god varme på små 30 grader. Turen gik af ny og ukendt rute, og noget af den var ret spændende og oplevelsesrigt. Fra de erfarne forlyder det, at den første del var meget bedre end den gamle rute, til gengæld var den sidste del inficeret af omkørsler og dårlige cykelstier. Især de sidste 35 km gav store udfordringer. Derudover var der en hel del andre udfordringer med kanaler og broer, og rytterne blev ret brugte inden de nåede frem til målet, Maastricht. Her mødte der os et flot beliggende, dejligt vandrehjem, dog med en del udfordringer omkring strøm og parkering, men det bragte ikke skår i glæden for rytterne. Det var mest besværligt for de allerede hårdt prøvede servicefolk. Det blev en lang varm dag på cyklerne, hvilket godt kunne mærkes på nogle af rytterne.

Aftensmaden blev indtaget på vandrehjemmets terrasse, næsten frit svævende over floden Maas, der flyder forbi, kun få meter fra spisepladserne.

Det var også her, Jette og Mike underholdt med musik og sang. Alle lidt spændte på dagen i morgen, hvor Ardennerne venter.

Parkeringskaos i Maastricht.

Så tæt på floden boede vi. Flodpram på Maas.

Onsdag den 20. juli

Det er 6. dag på turen, og vi kørte ind i Ardennerne. Dagen bød ”kun” på 156 km, men med 1626 indlagte højdemeter, og samtidig blev det en stegende hede, så vandforbruget steg til uanede højder. Man havde brug for 5 ting. Solcreme, vand, buksefedt, gode ben og mere vand. For mange blev det prøvelsernes dag. Kunne benene holde, kunne viljen?

Det blev en fantastisk dag, med flotte landskaber, sved på panderne og højt cykelhumør, og samtidig med fornemmelsen af, at dette var sidste rigtige prøvelse, og at vi om aftenen kun lige manglede de to sidste dage ind til målet. Paris.

Nogle var brugte, andre var meget brugte, men alle nåede frem til Bouillon. Det absolut smukkeste beliggende vandrehjem, med udsigt over floden og byen, som det ligger højt hævet på bjergsiden. Det er ubeskriveligt. Og, maden er i topklasse.

Den udendørs terrasse, er det naturlige samlingssted, både for ryttermøde og massører. Ryttermødet blev afholdt, akkompagneret af klagestøn fra de heldige der var på briksen samtidig.

En helt igennem uforglemmelig aften og oplevelse.

Udsigt fra terrassen, over den oplyste by og borg.

Torsdag den 21. juli

Det er turens 2. sidste dag, og med højt humør, startede vi fra Bouillon, med en kort nedkørsel, efterfulgt af en 12 km opkørsel. Den lyder hård, men er det ikke. En dejlig tur op gennem skyggefuld skov, og med udsigter ud over landskabet, som man aldrig ville huske at nyde, fra en bil på motorvejen.

Alt i alt bød dagen på 179 km indeholdende 1490 opadgående højdemeter, men også 1728 nedadgående højdemeter, så der var rig mulighed for, både at bruge kræfter op ad, og give den lidt gas ned ad. Stadig stegende varmt, og nogle der er ved at være rigtigt trætte.

Der er flere ret lange stejle bakker, inden landskabet endeligt flader ud, på vej ind mod Soussion, men endeligt fremme på hotellet viser det sig, at en kommunikationsbrist har resulteret i, at vi havnede ved det forkerte hotel. På den igen, og efter ekstra 8 km, når vi frem til det endelige og rigtige hotel. Desværre. Hotellet levede på ingen måde op til forventningerne, men på den måde blev det så absolut også en oplevelse.

Ved ankomsten fik vi is, sponsoreret af én af de gamle ryttere. Det var spitzklasse.

Hotellet vi boede på tre gange. Første, eneste og sidste.

Fredag den 22. juli

Endelig. Sidste dag på vej ind til Paris, og det endelige mål. Der mangler kun 130 km, 950 højdemeter, og med en perfekt temperatur på 27 grader, er der en næsten euforisk stemning i grupperne. Turen køres i to etaper. 1. etape fra hotellet, og ind til det fælles mødested uden for Paris, hvor vi mødes med de 4 andre hold fra resten af landet, og 2. etape, fra samlingsstedet og de sidste ca. 30 km ind til Eiffeltårnet.

Turen til samlingsstedet er en ret bakket affære og indeholder stort set alle de højdemeter der er i løbet af dagen, men vi ankommer i god tid, og har rigeligt plads i skemaet til fouragering og klargøring inden den endelige indkørsel.

Der er en fantastisk tur i gåsekørsel (én lang række) langs floden, inden vi kommer rigtigt ind i den parisiske trafik. Her mødtes vi af vejarbejde, men vores meget kompetente kaptajn, fører os med autoritet, hele vejen igennem.

Turen ind gennem byen er hele besværet værd. Det er stort, kan ikke beskrives på anden måde, at køre op ad Champs Elysees, rundt om Triumfbuen, over Seinen, for til sidst at mødes med familie og pårørende i parken neden for Eiffeltårnet. Slangen af ryttere, mere end 100, der glider gennem byernes by.

Eufori, glæde, lidt tårer, knus, kram, vi gjorde det sgu og lettelse. Champagne og fotosession, inden den aller sidste lille tur, på 6 km frem til hotellet.

Det var det vi ville, og det var det vi gjorde.